

چکیده پژوهش :

کتابخانه‌های دانشکده‌ای بعنوان یک نهاد آموزشی و پژوهشی، در ایران مشکلات متعدد و فراوانی داشته و بنظر می‌رسد چگونگی تصمیمات مسئولان اجرایی دانشکده‌ها در پیشرفت یا عدم پیشرفت کتابخانه‌ها تا تاثیر بسزایی دارد. بدیهی است که تصمیمات اتخاذ شده از طرف مسئولان بستگی زیادی با میزان آگاهی آنان نسبت به اهداف و وضعیت کتابخانه دارد.

پژوهش حاضر با این فرض که مسئولان اجرایی دانشکده‌ها نسبت به اهداف و وضعیت کتابخانه تحت سرپرستی خود آگاهی کامل ندارند، انجام پذیرفت. جامعه مورد پژوهش ۶ نفر از مسئولان دانشکده‌ها اعم از رئیس دانشکده، معاون آموزشی و پژوهشی و معاون اداری و مالی ۲۰ دانشکده علوم پزشکی مستقر در تبریز و وابسته به دانشگاه‌های علوم پزشکی تهران، ایران و شهید بهشتی بوده و روش پژوهش پیمایشی است. برای جمع آوری اطلاعات از دو پرسشنامه، یکی برای مسئولان کتابخانه‌ها و دیگری برای مسئولان اجرایی دانشکده‌ها استفاده شده است.

یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد با وجودی که ۷۸٪ مسئولان اجرایی دانشکده‌ها دارای تحصیلات عالی دانشگاهی (فوق لیسانس و دکتری) بوده و ۲۴٪ آنان خارج از کشور تحصیل کرده و ۵۸٪ آنان دارای سابقه کار بالای ۵ سال هستند ولیکن متأسفانه هیچکدام از آنان دارای آگاهی کامل از اهداف و وضعیت کتابخانه تحت سرپرستی خود نبوده و هیچیک از آنان حدنصاب نمره ۲۰-۱۸ که ملاک آگاهی کامل می‌باشد را بدست نیاورده‌اند بنابراین فرضیه پژوهش مورد تایید واقع می‌شود.

بطور کلی داده‌های این تحقیق نشان می‌دهد که میزان آگاهی معاونین

آموزشی و پژوهشی از اهداف و وضعیت کتابخانه تحت سرپرستی خویش نسبت
به سایر مسئولان بیشتر است .